

بررسی شیوع آنوریسم آئورت شکمی در افراد بالای ۶۵ سال مراجعه‌کننده به مرکز سونوگرافی بیمارستان‌های آموزشی شهر بیرجند در سال ۱۳۹۳

مهیار محمدی‌فرد^۱, علیرضا ممشلی^۲, طوبی کاظمی^۳

چکیده

زمینه و هدف: آنوریسم آئورت شکمی یکی از عوامل مهم مرگ و میر به خصوص در مردان مسن می‌باشد. این مطالعه به منظور بررسی شیوع آنوریسم آئورت شکمی در افراد بالای ۶۵ سال مراجعه‌کننده به مرکز سونوگرافی بیمارستان‌های آموزشی شهر بیرجند در سال ۱۳۹۳ انجام شد.

روش تحقیق: در این مطالعه مقطعی، از بین بیماران بالای ۶۵ سال مراجعه‌کننده به مرکز سونوگرافی بیمارستان‌های امام رضا (ع) و ولی‌عصر (عج) بیرجند در سال ۱۳۹۳ که سابقه عمل جراحی آنوریسم آئورت شکمی نداشته و تمایل به همکاری داشتند، ۱۴۵۱ نفر به روش نمونه‌گیری غیراحتمالی آسان انتخاب شدند و مورد مطالعه قرار گرفتند. برای اندازه‌گیری قطر آئورت از دستگاه اولتراسونیکس ساخت کشور کانادا با پرتو ۳/۵ مگاهرتز کروی لبی استفاده شد. برای ثبت مشخصات دموگرافیک و عوامل خطرساز نیز از پرسشنامه استفاده گردید. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS (ویرایش ۱۶) و با کمک آزمون‌های آماری کای‌اسکوئر و T مستقل در سطح معنی‌داری $p \leq 0/05$ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: بر طبق نتایج، از ۱۴۵۱ بیمار مورد مطالعه، ۹۹ نفر (6/8%) دچار آنوریسم آئورت شکمی بودند. فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی در دو جنس تفاوت معنی‌داری نداشت؛ اما متغیرهای سن، دیابت و دیس‌لیپیدمی با شیوع آنوریسم آئورت شکمی به طور معنی‌داری ارتباط داشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج مطالعه، غربالگری برای تشخیص به موقع آنوریسم آئورت شکمی و اقدام درمانی مناسب پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: آنوریسم آئورت شکمی، شیوع، سن بالا، بیرجند

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند. 1394؛ 22(3): 225-248.

دربافت: 1394/03/23 پذیرش: 1394/5/11

^۱ مرکز تحقیقات آترواسکلروز و عروق کرونر، دانشیار رادیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران؛
^۲ نویسنده مسئول؛ دستیار تخصصی رادیولوژی، عضو کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران؛
آدرس نیرجند - خیابان غفاری - بیمارستان ولی‌عصر (عج) - بخش رادیولوژی
تلفن: 0563443001 نامبر: Minoohhealth@yahoo.com پست الکترونیکی:

^۳ مرکز تحقیقات آترواسکلروز و عروق کرونر، استاد قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران.

مقدمه

با توجه به موارد ذکر شده، اطلاع از شیوع و عوامل خطرساز آنوریسم آئورت شکمی برای جلوگیری و تشخیص به موقع قبل از پارگی ضروری به نظر می‌رسد. این مطالعه با هدف بررسی شیوع آنوریسم آئورت شکمی در افراد بالای ۶۵ سال مراجعه‌کننده به مرکز سونوگرافی بیمارستان‌های آموزشی شهر بیرجند در سال ۱۳۹۳ انجام شد.

روش تحقیق

این مطالعه مقطعی، بر روی ۱۵۰۰ نفر از افراد مراجعه‌کننده به مرکز سونوگرافی بیمارستان‌های آموزشی امام رضا^(۱) و ولی‌عصر^(۲) شهر بیرجند در سال ۱۳۹۳ انجام شد. افراد مورد مطالعه، از بین افراد بالای ۶۵ سال که سابقه عمل جراحی آئورت شکمی نداشتند و برای انجام سونوگرافی به علت دیگری به جز آنوریسم آئورت شکمی مراجعه کرده بودند، انتخاب شدند. نمونه‌گیری به روش غیر احتمالی آسان انجام شد؛ به این صورت که ابتدا فرم مشخصات دموگرافیک و سابقه عوامل خطرساز، توسط افراد مراجعه‌کننده تکمیل گردید. اهداف مطالعه نیز برای آنها توضیح داده شد؛ سپس افرادی که شرایط ورود به مطالعه را دارا بودند و برای همکاری در مطالعه تمایل داشتند، وارد مطالعه شدند.

برای اندازه‌گیری قطر آئورت، از بیماران سونوگرافی به عمل آمد. سونوگرافی در وضعیت خوابیده به پشت یا نیمه‌خوابیده به سمت چپ توسط دستیار رادیولوژی، با دستگاه اولتراسونیکس (ساخت کشور کانادا) با پرتو ۳/۵ مگاهرتز کروی لبیا انجام شد. تصاویر طولی و عرضی از آئورت شکمی، از سطح شرایین رنال تا محل دوشاخه‌شدن آئورت شکمی به دست آمد. اسکن طولی برای ارزیابی مورفو‌لولوژی و تورتوزیتی آئورت شکمی انجام شد. حداکثر قطر قدامی خلفی و عرضی آئورت در مقطع طولی در زاویه ۹۰° نسبت به آئورت در هر سطح تعیین گردید. در این مطالعه قطر آئورت شکمی بیشتر یا مساوی ۳ سانتی‌متر، به عنوان آنوریسم آئورت

آنوریسم آئورت شکمی (Abdominal Aortic Aneurysm=AAA)، یک دیلاتاسیون غیر طبیعی موضعی آئورت است که در اثر ضعیف شدن پیشرونده دیواره آئورت ایجاد می‌شود. آنوریسم آئورت شکمی به صورت معمول به قطر آئورت شکمی بیشتر از ۳ سانتی‌متر (یا بالاتر از ۲ انحراف استاندارد از میانگین قطر آئورت در خانم‌ها و آقایان) اطلاق می‌شود.^(۱)

مطالعات جمعیتی، شیوع AAA را در بزرگسالان بالای ۵۰ سال ۷/۲-۰/۵% در مردان و ۱/۳-۱% در زنان گزارش نموده‌اند.^(۲) در کشورهای غربی نیز شیوع آنوریسم آئورت شکمی بین ۸/۹%-۱/۳% در مردان و ۲/۲%-۱% در خانم‌ها گزارش شده است.^(۴)

در بیشتر بیماران، تا قبل از پارگی بدون علامت است. مبتلایان به این بیماری در معرض پارگی خودبه‌خودی آنوریسم قرار دارند. خطر پارگی خودبه‌خودی آنوریسم آئورت شکمی در بیماران با قطر آئورت مرتبط است؛ به طوری که در بیماران با قطر آئورت کمتر از ۴ سانتی‌متر ۰/۵ درصد، با قطر آئورت ۴-۵ سانتی‌متر یک درصد، ۵-۶ سانتی‌متر ۱۱ درصد و ۷-۶ سانتی‌متر ۲۶ درصد در سال برآورد گردیده است.^(۵)

نتیجه مطالعات حاکی از آن است که بین ۵۰ تا ۹۰% بیماران با پارگی آنوریسم، قبل از عمل جراحی (قبل از رسیدن به بیمارستان و یا در بیمارستان) می‌میرند و پارگی آنوریسم یک عامل مرگ و میر مهم به خصوص در مردان مسن است.^(۶) در یک مطالعه مشاهده‌ای، مرگ و میر به دنبال جراحی پارگی AAA بین ۴۰-۴۲٪ گزارش گردیده است.^(۷)

تشخیص به موقع آنوریسم آئورت شکمی قبل از پارگی و اقدام به جراحی انتخابی برای ترمیم آنوریسم، مرگ و میر را به کمتر از ۶ درصد کاهش می‌دهد.^(۸) در اکثر مطالعات بالینی، مرگ و میر ۳۰ روز بعد از عمل در بیمارانی که به صورت انتخابی تحت عمل جراحی باز برای ترمیم آنوریسم آئورت شکمی قرار گرفته‌اند، ۵%-۸٪ گزارش شده است.^(۹)

نظر آنوریسم آئورت شکمی قرار گرفتند. اکثر بیماران مورد مطالعه، از جنس مذکر (882 نفر، %60/8) بودند. بیشترین فراوانی افراد در رده سنی 65-70 سال (%44/9) قرار داشت (جدول 1). میانگین سن در خانمها $71/82 \pm 6/33$ و در آقایان ($72/76 \pm 6/5$) بود.

($p < 0.05$)

از کل افراد مورد مطالعه، 99 نفر (%6/8) مبتلا به آنوریسم آئورت شکمی بودند. فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی در بیماران با افزایش سن افزایش داشت ($p < 0.001$)؛ ولی در رده‌های مختلف سنی در آقایان نسبت به خانمها تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد ($p = 0.70$) (جدول 1) نتایج آزمونی کای اسکوئر نشان داد که متغیرهای فشار خون، دیابت، دیس‌لیپیدیمی و سابقه سکته مغزی با ابتلا به آنوریسم آئورت شکمی مرتبط هستند. در مطالعه حاضر، فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی در مصرف کنندگان سیگار و اپیوم به طور معنی‌داری بیشتر بود (جدول 2).

شکمی در نظر گرفته شد. مبتلایان به آنوریسم آئورت شکمی برای پیگیری به متخصص جراحی ارجاع داده شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه مشخصات دموگرافیک (جنس و رده سنی) و نیز عوامل خطرساز (فشار خون بالا، دیابت، دیس‌لیپیدیمی، سابقه سکته مغزی، مصرف سیگار و مصرف اپیوم) بود. این پرسشنامه بر اساس اهداف طرح طراحی و روایی محتوایی آن توسط 5 نفر از هیأت علمی صاحب نظر تأیید گردید.

از 1500 پرسشنامه ارسال شده، 49 پرسشنامه به دلیل مخدوش بودن، حذف گردید و تجزیه و تحلیل نهایی بر روی 1451 نفر انجام شد. داده‌ها در نرم‌افزار آماری SPSS (ویرایش 16) وارد و با استفاده از آزمون‌های آماری کای‌اسکوئر و T مستقل در سطح معنی‌داری $p \leq 0.05$ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها

در این مطالعه، 1451 نفر مورد ارزیابی سونوگرافیک از

جدول 1- مقایسه فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی در بیماران بر حسب جنس در کل و به تفکیک رده سنی

نتیجه آزمون آماری	افراد مورد مطالعه				متغیر
	آنوریسم آئورت شکمی	آنوریسم آئورت شکمی	آنوریسم آئورت شکمی	آنوریسم آئورت شکمی	
	مذکر	مونث	مذکر	مونث	
	فراوانی (درصد)	فراوانی (درصد)	فراوانی (درصد)	فراوانی (درصد)	
0/42	(1/7)5	(2/6) 9	(53/1)302	(39/6)349	65-70 سال
0/26	(8/2)10	(5/2)13	(21/4)122	(28/2)249	71-75 سال
0/23	(14/5)11	(9/2)13	(13/4)76	(16/1)142	76-80 سال
0/59	(11/9)5	(15/4)14	(7/4)42	(10/3)91	81-85 سال
0/75	(22/2)6	(25/5)13	(4/7)27	(5/8)51	بیشتر از 85 سال
0/7	(6/5) 37	(7) 62	(39/21)569	(60/79) 882	جمع کل

جدول 2- مقایسه فراوانی نسبی آنوریسم آورت شکمی در بیماران بر حسب عوامل خطرساز

نتیجه آزمون آماری	آنوریسم آورت شکمی				عوامل خطرساز	
	دارد		ندارد			
	آنوریسم آورت شکمی	فراوانی(درصد)	آنوریسم آورت شکمی	فراوانی(درصد)		
<0/001	(3) 20 (10/2) 79	(97) 654 (89/8) 698	ندارد دارد	ندارد دارد	فشارخون بالا	
<0/001	(2/9) 23 (11/3) 76	(97/1) 757 (88/7) 595	ندارد دارد	ندارد دارد		
<0/001	(3/5) 26 (21/8) 72	(96/5) 721 (78/2) 259	ندارد دارد	ندارد دارد	دیابت	
<0/001	(4/3) 33 (29) 65	(95/7) 740 (71) 159	ندارد دارد	ندارد دارد		
<0/001	(3/09) 28 (12/3) 71	(96/91) 847 (87/7) 505	ندارد دارد	ندارد دارد	سابقه سکته مغزی	
<0/001	(3/5) 32 (21/1) 65	(96/5) 873 (78/9) 243	ندارد دارد	ندارد دارد		
					صرف سیگار	
					صرف اپیوم	

با توجه به نتایج مطالعات عنوان شده در بالا، جامعه مورد

مطالعه یکی از عوامل مهم در تفاوت شیوع در مطالعات مختلف است. در برخی از مطالعات، فقط بیماران دارای عوامل خطرساز قلب و عروق وارد مطالعه شده‌اند (13) و برخی مطالعات، فقط افراد مسن را مورد مطالعه قرار داده‌اند (10). از مطالعات، طرف دیگر شیوع آنوریسم آورت شکمی، از کشوری به کشور دیگر متفاوت است و بسته به روش غربالگری و اندازه یا فراوانی عوامل خطرساز از جمله: بیماری‌های قلبی، فشارخون بالا، دیابت، استعمال سیگار و ... متفاوت است.

در مطالعه حاضر، آنوریسم آورت شکمی در بیماران مذکور (%) ۷ نسبت به بیماران مؤنث (۵/۶%) بیشتر بود، ولی این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار نبود ($p=0/70$). Singh و همکاران در مطالعه خود نشان دادند که ۸/۹٪ مردّها و ۲/۲٪ زن‌ها مبتلا به آنوریسم هستند و شیوع آنوریسم در مردّها نسبت به زن‌ها به طور معنی‌داری بیشتر است (14). علاوه بر

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که از ۱۴۵۱ بیمار مورد مطالعه، ۹۹ نفر (۸/۶%) مبتلا به آنوریسم آورت شکمی بودند. Fleming و همکاران، طی بررسی سیستماتیک برنامه‌های غربالگری، شیوع آنوریسم آورت شکمی را در مردان مسن (۱۰-۴۸٪) گزارش کرد. Cornuz و همکاران نیز طی متأنالیز برنامه‌های غربالگری در سال ۲۰۰۴، شیوع آنوریسم آورت شکمی را در مردان بالای ۶۰ سال به میزان ۱/۴ تا ۱/۲٪ گزارش نمودند (11). در مطالعه‌ای مقطعی که در سال ۲۰۱۴ توسط Salcedo J?dar و همکاران بر روی ۳۲۰ نفر از مردان ۶۵ تا ۸۰ سال روستایی در اسپانیا انجام شد، شیوع آنوریسم آورت شکمی ۳/۳٪ گزارش گردید (12); همچنین Lovell در مطالعه‌ای بر روی ۹۰ بیمار قلبی، شیوع آنوریسم آورت شکمی را ۲۰ درصد با میانگین قطر ۳/۶ سانتی‌متر بیان نمود (13).

بحث

(OR=3/62). در این مطالعه، بین سابقه فشارخون بالا، هیپرکلسترولمی، دیابت و سابقه بیماری آنوریسم آئورت شکمی در فامیل درجه یک، با ابتلا به آنوریسم آئورت شکمی، رابطه‌ای به دست نیامد (16). میرشریفی و همکاران نشان دادند که بین سابقه داشتن بیماری عروق کرونر و سابقه داشتن فشار خون بالای شریانی، با وجود آنوریسم آئورت شکمی، ارتباط معنی‌داری وجود ندارد (21) که این نتایج با یافته‌های مطالعه حاضر همسو نمی‌باشد.

با توجه به نتایج مطالعه حاضر و نتایج مطالعات عنوان شده در بالا، می‌توان بیان نمود که به طور معمول بیشترین علت آنوریسم آئورت شکمی مربوط به دژناسیون آترواسکلروزیک دیواره عروق می‌باشد. احتمالاً عوامل خطرساز می‌توانند منجر به دژناسیون آترواسکلروزیک شده و آترواسکلروز از طریق افزایش فشار دیواره عروق و کاهش ظرفیت دیواره عروق برای تحمل افزایش فشار، منجر به آنوریسم آئورت شکمی می‌شود. بنابراین با کاهش عوامل خطرساز می‌توان ابتلا به آنوریسم آئورت شکمی را کاهش داد.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی در بیماران بر حسب مصرف سیگار و اپیوم تفاوت معنی‌داری دارد.

نتایج مطالعه Singh و همکاران حاکی از آن بود که استعمال دخانیات، با افزایش خطر ابتلا به آنوریسم آئورت شکمی همراه است؛ به طوری که مصرف سیگار احتمال ابتلا به آنوریسم آئورت شکمی را 7-6 برابر افزایش می‌دهد (14). در همین راستا نتایج مطالعه John و همکاران حاکی از آن بود که آنوریسم آئورت شکمی در مردان مسن سیگاری دیده می‌شود (22). DeRubertis و همکاران نیز در مطالعه خود مصرف سیگار (تبناکو) را یکی از مهم‌ترین عوامل خطرساز آنوریسم آئورت شکمی ذکر نمودند (9/44: 7/17: 2/17) و آنوریسم آئورت شکمی در افراد بالای 65 سال (OR=4/02) (16) که این نتایج همسو با نتایج مطالعه حاضر می‌باشد. اما میرشریفی و همکاران در مطالعه خود بین

این Kuhn و همکاران در سال 2000 در مطالعه خود به این نتیجه دست یافتند که احتمال خطر ابتلا به آنوریسم آئورت شکمی در مردها 4 تا 6 برابر بیشتر از زن‌هاست. (15).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که با افزایش سن، فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی افزایش می‌باید (p<0/001). 2/6 درصد از افراد مذکور و 1/7 درصد از افراد مؤنث رده سنی 65-70 سال و 25/5 درصد از افراد مذکور و 22/2 درصد از افراد مؤنث رده سنی بیشتر از 85 سال، آنوریسم آئورت شکمی داشتند. DeRubertis و همکاران به این نتیجه دست یافتند که با افزایش سن، شیوع آنوریسم آئورت شکمی افزایش می‌باید؛ به طوری که شیوع آن، از 6/0 درصد در افراد کمتر از 55 سال به 2/7 درصد در افراد بالای 85 سال رسیده است (16) که این نتایج با یافته‌های پژوهش حاضر، همسو می‌باشد. همچنین در مطالعه‌ای مقطعی که توسط Vardulaki و همکاران انجام شد، این نتیجه حاصل گردید که شیوع آنوریسم آئورت شکمی بر اساس سن از 32/5 درصد تا 8/0 درصد می‌باشد (17).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که از نظر آماری فراوانی نسبی آنوریسم آئورت شکمی در بیماران بر حسب فشارخون بالا، دیابت، دیس‌لیپیدیمی و سابقه سکته مغزی تفاوت معنی‌داری دارد. در مطالعه Madaric و همکاران، شیوع آنوریسم آئورت شکمی در بیماران عروق کرونر بالای 60 سال، 14 درصد بود (18). در مطالعه Hanly و همکاران بر روی بیماران عروق کرونر که برای عمل باقی پاس مراجعت کرده بودند، 9/9 درصد افراد، مبتلا به آنوریسم آئورت شکمی بودند (19) که این نسبت در مطالعه Bergersen و همکاران 13 درصد بود (20).

DeRubertis و همکاران در مطالعه خود نشان دادند که بیماری‌های قلبی یکی از عوامل خطرساز آنوریسم آئورت شکمی است؛ به طوری که در مطالعه آنها، میزان آن در افراد با سابقه بیماری قلبی، به طور متوسط حدود 3/62 برابر نسبت به بیماران غیرقلبی بیشتر بود (29) و CI%95: 2/08-6/29

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج مطالعه، غربالگری برای تشخیص بهموقع آنوریسم آئورت شکمی و بهعنوان یک اقدام درمانی مناسب بهخصوص برای افراد دارای عوامل خطرساز فشار خون بالا، دیابت، دیس‌لیپیدمی و افراد سیگاری پیشنهاد می‌شود.

تقدیر و تشکر

این مقاله قسمتی از پایان‌نامه دستیار تخصصی رادیولوژی است. نویسنده‌گان مقاله بر خود لازم می‌دانند، از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه که بودجه طرح را تأمین نمودند و همچنین همکاری مرکز توسعه تحقیقات بالینی بیمارستان ولی‌عصر بیرجند تشکر نمایند.

سیگارکشیدن، با وجود آنوریسم آئورت شکمی ارتباط معنی‌داری مشاهده نکردند که این یافته‌ها ناهمسو با یافته‌های مطالعه حاضر می‌باشد (21).

یک نهاد پیشگیری در آمریکا (USPSTF) پیشنهاد می‌کند که مردان 65 تا 75 ساله سیگاری، یک نوبت با USPSTF استفاده از اولتراسونوگرافی غربالگری شوند. پیشنهاد می‌کند که پزشکان، به افراد 65 تا 75 سال که هرگز سیگار نکشیده‌اند، به جای غربالگری روتین به صورت انتخابی غربالگری را پیشنهاد نمایند؛ چون شواهدی حاکی از آن است که بیماران 65 تا 75 سال که اصلاً سیگار نکشیده‌اند، از غربالگری خیلی سود می‌برند. نهاد مذکور غربالگری را برای خانم‌های سیگاری پیشنهاد نمی‌کند و توصیه می‌کند که برای خانم‌های غیرسیگاری غربالگری انجام نشود (1). به نظر می‌رسد که توصیه مربوط به کشورهایی است که درصد کمی از افراد آنها سیگاری هستند.

منابع:

- 1- LeFevre ML; U.S. Preventive Services Task Force. Screening for abdominal aortic aneurysm: U.S. Preventive Services Task Force recommendation statement. Ann Intern Med. 2014; 161(4): 281-90.
- 2- Guirguis-Blake JM, Beil TL, Sun X, Senger CA, Whitlock EP. Primary Care Screening for Abdominal Aortic Aneurysm: A Systematic Evidence Review for the U.S. Preventive Services Task Force [Internet]. Rockville (MD): Agency for Healthcare Research and Quality (US); 2014. Report No.: 14-05202-EF-1.
- 3- Guirguis-Blake JM, Beil TL, Senger CA, Whitlock EP. Ultrasonography screening for abdominal aortic aneurysms: a systematic evidence review for the U.S. Preventive Services Task Force. Ann Intern Med. 2014; 160(5): 321-9.
- 4- Sakalihasan N, Limet R, Defawe OD. Abdominal aortic aneurysm. Lancet. 2005; 365(9470): 1577-89.
- 5- Mastracci TM, Cinà CS; Canadian Society for Vascular Surgery. Screening for abdominal aortic aneurysm in Canada: review and position statement of the Canadian Society for Vascular Surgery. J Vasc Surg. 2007; 45(6): 1268-76.
- 6- Ogata T, MacKean GL, Cole CW, Arthur C, Andreou P, Tromp G, Kuivaniemi H. The lifetime prevalence of abdominal aortic aneurysms among siblings of aneurysm patients is eightfold higher than among siblings of spouses: an analysis of 187 aneurysm families in Nova Scotia, Canada. J Vasc Surg. 2005; 42(5): 891-7.
- 7- Visser P, Akkersdijk GJ, Blankensteijn JD. In-hospital operative mortality of ruptured abdominal aortic aneurysm: a population-based analysis of 5593 patients in The Netherlands over a 10-year period. Eur J Vasc Endovasc Surg. 2005; 30(4): 359-64.
- 8- Heller JA, Weinberg A, Arons R, Krishnasasty KV, Lyon RT, Deitch JS, et al. Two decades of abdominal aortic aneurysm repair: have we made any progress? J Vasc Surg. 2000; 32(6): 1091-100.
- 9- Prinsen M, Verhoeven EL, Buth J, Cuypers PW, van Sambeek MR, Balm R, et al. A randomized trial comparing conventional and endovascular repair of abdominal aortic aneurysms. N Engl J Med. 2004; 351(16): 1607-18.

- 10- Fleming C, Whitlock EP, Beil TL, Lederle FA. Screening for abdominal aortic aneurysm: a best-evidence systematic review for the U.S. Preventive Services Task Force. Ann Intern Med. 2005; 142(3): 203-11.
- 11- Cornuz J, Sidoti Pinto C, Tevaeearai H, Egger M. Risk factors for asymptomatic abdominal aortic aneurysm: systematic review and meta-analysis of population-based screening studies. Eur J Public Health. 2004; 14(4): 343-9.
- 12- Salcedo J?dar L, Alc?zar Carmona P, Ten?as Burillo JM, Garc?a Tejada R. [Prevalence of abdominal aortic aneurysm in a rural population of 65-80 year-old males]. Semergen. 2014; 40(8): 425-30. [Spanish]
- 13- Lovell MB, Harris KA, Derose G, Forbes TL, Fortier M, Scott B. A screening program to identify risk factors for abdominal aortic aneurysms. Can J Surg. 2006; 49(2): 113-6.
- 14- Singh K, B?nnaa KH, Jacobsen BK, Bj?rk L, Solberg S. Prevalence of and risk factors for abdominal aortic aneurysms in a population-based study : The Troms? Study. Am J Epidemiol. 2001; 154(3): 236-44.
- 15- Kuhn M, Bonnin RL, Davey MJ, Rowland JL, Langlois SL. Emergency department ultrasound scanning for abdominal aortic aneurysm: accessible, accurate, and advantageous. Ann Emerg Med. 2000; 36(3): 219-23.
- 16- DeRubertis BG, Trocciola SM, Ryer EJ, Pieracci FM, McKinsey JF, Faries PL, et al. Abdominal aortic aneurysm in women: Prevalence, risk factors, and implications for screening. J Vasc Surg. 2007; 46(4): 630-5.
- 17- Vardulaki KA1, Prevost TC, Walker NM, Day NE, Wilmink AB, Quick CR, et al. Incidence among men of asymptomatic abdominal aortic aneurysms: estimates from 500 screen detected cases. J Med Screen. 1999; 6(1): 50-4.
- 18- Madaric J, Vulev I, Bartunek J, Mistrik A, Verhamme K, De Bruyne B, et al. Frequency of abdominal aortic aneurysm in patients >60 years of age with coronary artery disease. Am J Cardiol. 2005; 96(9): 1214-6.
- 19- Hanly AM, Javad S, Anderson LP, Horgan J, Kelly CJ. Screening for abdominal aortic aneurysms in cardiovascular patients. J Surg Res. 2006; 132(1): 52-5.
- 20- Bergersen L, Kiernan MS, McFarlane G, Case TH, Ricci MA. Prevalence of abdominal aortic aneurysms in patients undergoing coronary artery bypass. Ann Vasc Surg. 1998; 12(2): 101-5.
- 21- Mirsharifi R, Zhand N, Shahriyarian Sh, Meysamie A, Mirsharifi A, Aminian A. The prevalence of abdominal aortic aneurysm in Iranian male population over 65 years old. Tehran Univ Med J. 2011; 69(5): 322-6.
- 22- Cowan JA JR, Dimick JB, Henke PK, Rectenwald J, Stanley JC, Upchurch GR Jr. Epidemiology of aortic aneurysm repair in the United States from 1993 to 2003. Ann N Y Acad Sci. 2006; 1085: 1-10.

*Abstract**Original Article*

Prevalence and risk factors for abdominal aortic aneurysm in people over 65 years old who referred to the ultrasound centers of educational hospitals in Birjand in 2014

Mahyar Mohamadifard¹, Alireza Mamashli², Toba Kazemi³

Background and Aim: Abdominal aortic aneurysm is an important mortality factor especially in old men. The present study aimed at investigating prevalence of abdominal aortic aneurysm in people over 65 years old who referred to the ultrasonic centers in Birjand educational hospitals in 2014.

Materials and Methods: In this cross-sectional study, 1451 individuals were willingly selected from over 65 patients over 65 years old, with no history of abdominal aortic aneurysm who had referred to the ultrasonic centers of Imam Reza and Vali-e-Asr hospitals in 2014, using simple non-probability sampling method. A Canadian ultrasonic device with 3.5 MHz Linea spherical probe was used for the measurement of aortic diameter while a questionnaire was used in order to record demographic information as well as risk factors. The obtained data was analyzed by SPSS (V:16) statistical software; using Chi-square and independent-T tests at the significance level of $P \leq 0.05$.

Results: It was found that out of 1451 patients, 99 cases (6.8%) suffered from abdominal aortic aneurysm. Relative frequency of abdominal aortic aneurysm did not reveal a significant difference regarding the sex. However, prevalence of the risk of abdominal aortic aneurysm had a significant relationship with the variables of age, diabetes, and dyslipidemia.

Conclusion: Due to high prevalence of abdominal aortic aneurysm in people over 65 years, screening for abdominal aortic aneurysm is suggested for the elderly.

Key Words: Abdominal aortic aneurysm, Prevalence, Old age, Birjand

Journal of Birjand University of Medical Sciences. 2015; 22 (3): 248-255.

Received: June 13, 2015

Accepted: August 2, 2015

¹ Atherosclerosis and Coronary Artery Research Center, associate professor of Radiology, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran;

² Corresponding Author: Assistant Professor of Radiology, Member of Student Research Committee, University of Medical Sciences, Birjand, Iran minoohealth@yahoo.com

³ Atherosclerosis and Coronary Artery Research Center, Professor of Cardiology, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran.